

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: G. Bivol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, I. Cotruță, V. Negru

Dosarul nr. 2ra-1177/16

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Banari Tudor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tataru Olesea împotriva lui Banari Tudor privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Banari Tudor și a fost modificată hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 07 martie 2014, Tataru Olesea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Banari Tudor cu privire la încasarea datoriei în mărime de 38 720 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 6 319,31 lei, a taxei de stat plătite în mărime de 1 351,18 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 15 mai 2012, Banari Tudor s-a obligat față de reclamantă la restituirea sumei de 38 720 lei prin intermediul unei recipise. La data scadenței, pârâtul Banari Tudor nu și-a onorat obligația asumată, respectiv nu a restituit suma împrumutului. Fiind în repetate rânduri somat, ultima somație fiind înregistrată la data de 14.11.2012, Banari Tudor nu și-a onorat obligațiunile.

În conformitate cu prevederile art. 668 și 871 Cod civil, consideră reclamanta necesară obligarea pe cale judiciară a lui Banari Tudor la restituirea sumei luate cu împrumut de la reclamantă și anume 38 720 lei.

Totodată, avînd în vedere prevederile art. 585 și 689 Cod civil și faptul că pârâtul nu a restituit sumele luate cu împrumut în termenele indicate în recipise, din contul acestuia urmează a fi încasată și dobânda de întârziere pentru

nerestituirea sumelor împrumutului în termen. Astfel, conform recipisei, pentru perioada cuprinsă între data scadenței și până în prezent, dobânda de întârziere constituie 6 319,31 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Banari Tudor în beneficiul Olesei Tataru datoria în sumă de 38 720 lei, suma taxei de stat plătită în mărime de 1 351,18 lei și dobânda de întârziere în mărime de 5 606 lei. S-a respins ca fiind neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Ape Chișinău din 09 septembrie 2015:

-S-a admis cererea de apel declarată de către Banari Tudor;

-S-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, în partea în care s-a încasat de la pârâtul Banari Tudor în beneficiul reclamantei Tataru Olesea dobânda de întârziere în mărime de 5 606 lei și taxa de stat în mărime de 1 351,18 lei și s-a micșorat suma încasată a dobânzii de la suma de 5 606 lei până la suma de 758 lei și taxa de stat de la suma de 1351,18 lei până la suma de 1 184 lei;

-S-a încasat de la Banari Tudor în beneficiul Olesei Tataru cheltuielile pentru asistență juridică în instanța de apel în mărime de 1 500 lei;

-S-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, în partea în care s-a încasat de la Banari Tudor în beneficiul Olesei Tataru datoria în sumă de 38 720 lei și s-a respins ca fiind neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 martie 2016, Banari Tudor a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care recipisa scrisă la 15 mai 2012 de către Banari Tudor să fie declarată nulă și cerințele invocate în cererea de chemare în judecată să fie respinse integral.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii. Menționează recurentul că, pricina a fost examinată în lipsa originalului recipisei din 15.05.2012 la dosar fiind copia acesteia. Or, instanțele inferioare nu au asigurat egalitatea armelor în proces. Din această cauză recurentul Banari Tudor a fost în imposibilitate de a solicita efectuarea unei expertize grafologice a semnăturii și a textului manuscris în recipisa din 15.05.2012.

Mai indică recurentul că, intimata Tataru Olesea nu a prezentat careva probe care ar dovedi faptul că dînsa a preluat de la SRL „Transtracons” creanța față de Banari Tudor în sumă de 38 720 lei sau că a depus de contul SRL „Transtracons” din numele lui Banari Tudor suma de 38 720 lei. Or, numai în acest caz intimata ar fi fost în drept să înainteze față de recurent o acțiune în regres de încasare a sumei.

La 19 mai 2016, Tataru Olesea a prezentat referință pe marginea recursului

declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că din materialele dosarului nu rezultă la ce dată a fost expediată copia deciziei integrale a instanței de apel în adresa părților (f.d. 115), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Banari Tudor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct

starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Banari Tudor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Banari Tudor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță